Tabăra lui Dumnezeu trebuie să fie curată

Atât în trecut, cât și astăzi, tabăra lui Dumnezeu/Trupul lui Hristos trebuie să fie curat, pentru că acolo își are Domnul locuința. (El/Satan n-are nimic în Mine. Ioan 14:30; Dumnezeul tău, merge în mijlocul taberei tale, ca să te ocrotească; tabăra ta va trebui, deci, să fie sfântă, pentru ca Domnul să nu vadă la tine nimic necurat, şi să nu Se abată de la tine. Deuteronom 23:14; Să-i scoateţi afară, ca să nu spurce tabăra în mijlocul căreia Îmi am Eu locuinţa. Numeri 5:3)

Dumnezeu, care este arhitectul și constructorul Trupului/Bisericii, a pus legi de funcționare în trup în așa fel încât să-l păstreze neîntinat. Hristos se îngrijește cu drag de acest trup, pentru că este Trupul Lui! (Nimeni nu şi-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrăneşte, îl îngrijeşte cu drag, ca şi Hristos Biserica; Pentru că noi suntem mădulare ale trupului Lui, carne din carnea Lui şi os din oasele Lui. Efeseni 5:29, 30) În cazul în care un mădular din Trupul lui Hristos se îmbolnăvește/ murdărește prin neveghere și cădere în ispită, Domnul Isus se îngrijește/participă împreună cu mădularele Trupului Său pentru însănătoșirea mădularului bolnav.

Dacă mădularul bolnav nu acceptă să fie îngrijit, în cele din urmă trebuie îndepărtat. Unul din motivele îndepărtării este că cel bolnav va contamina/va influența și va îndemna la păcat prin viața lui și pe cel de care este strâns legat. (Luaţi seama bine ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu, pentru ca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă tulburare, şi mulţi să fie întinaţi de ea. Evrei 12:15; Căci ar abate de la Mine pe fii tăi...; Deuteronom 7:4) Domnul Isus nu lasă păcatul să locuiască în Trupul Său, de aceea poruncește mădularelor Lui să vegheze ca să nu fie între ele nimeni lumesc. Păcatul/infecția unui mădular infectează și mădularele de care este strâns legat. (Vegheaţi să nu fie între voi nimeni curvar sau lumesc. Evrei 12:16; Nu ştiţi că puţin aluat dospeşte toată plămădeala? Măturaţi aluatul cel vechi. 1 Corinteni 5:6, 7;)

De aceea, ni se porunceşte ca atunci când observăm un păcat, trebuie să mergem la fratele nostru și să-l ridicăm cu duhul blândeții pentru corectarea lui și dacă nu ascultă trebuie să fie dat pe mâna Bisericii. (Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te şi mustră-l între tine şi el singur. Și dacă nu ascultă nici de Biserică, să fie pentru tine ca un păgân și un vameș. Matei 18:15, 17)

Poate mulți vor spune: cu ce ne poate contamina cel care stă la programul de închinare alături de noi pe aceeași bancă, când nu are aproape nici o legătură cu noi, când nu știm ce face?

Dacă se întâmplă acest lucru, să nu fim legați unii de alții, atunci este clar că ne aflăm într-o turmă împrăștiată/risipită, în care Satan și-a făcut lucrarea.

Acolo nu se poate vorbi de supunere, mustrare, corectare..., unde nu se poate vorbi de Trupul lui Hristos care a fost proiectat să funcționeze strâns legat.

Fiecare suflet este responsabil înaintea lui Dumnezeu de pătrunderea și tolerarea răului în Trupul lui Hristos. Dacă fiecare mădular este strâns legat de alt mădular, atunci este ușor de înțeles că atunci când se îmbolnăvește unul, acesta va afecta și pe celălalt cu care este legat.

Dacă un mădular se îmbolnăvește de boala defăimării/vorbirii de rău și nu este mustrat și disciplinat/corectat, va contamina și pe cei de care este strâns legat. (Nu vă înşelaţi: „Tovărăşiile rele strică obiceiurile bune”. 1 Corinteni 15:33)

Dacă prin neveghere, mădularele trupului lui Hristos ajung să tolereze păcatul, în cele din urmă, Biserica ajunge să fie despărțită de Hristos. (Știu faptele tale: că nu eşti nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă eşti căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea. Apocalipsa 3:15, 16; Voi lovi cu moartea pe copii ei. Apocalipsa 2:23)

Când porunca din Matei 18:15, este ignorată, păcatul se înmulțește, trupul se îmbolnăvește și, dacă nu se iau măsuri pentru vindecare, în final va muri. (Pentru că nu se aduce repede la îndeplinire hotărârea dată împotriva faptelor rele, de aceea este plină inima fiilor oamenilor de dorinţa să facă rău. Eclesiastul 8:11)

În momentul când această Biserică a fost cercetată, ea se afla în situația în care păcatul intrase în adunare și era tolerat. Biserica permitea unei „femei care își zicea proorociță” să învețe erezii și să amăgească pe robii Domnului. (În norod s-au ridicat şi prooroci mincinoşi, cum şi între voi vor fi învăţători mincinoşi, care vor strecura pe furiş erezii nimicitoare. 2 Petru 2:1)

Se poate observa purtarea de grijă a Domnului pentru mădularele trupului Lui; prima dată pentru Izabela căreia i s-a dat vreme să se pocăiască. (I-am dat vreme să se pocăiască, dar nu vrea să se pocăiască de curvia ei! Apocalipsa 2:21)

Chiar dacă Biserica a fost lăudată pentru multe lucruri, Domnul o mustră pentru acest păcat al nepăsării, a tolerării păcatului. (Știu faptele tale, dragostea ta, credinţa ta, slujba ta, răbdarea ta şi faptele tale de pe urmă, că sunt mai multe decât cele dintâi. Dar iată ce am împotriva ta: tu laşi ca Izabela, femeia aceea, care se zice proorociţă, să înveţe şi să amăgească pe robii Mei. Apocalipsa 2:19, 20)

Biserica era vinovată de nesocotirea învățăturii Domnului, care ne spune că femeia nu are voie să învețe pe alții și a învățăturii care ne spune să veghem și să nu avem legătură cu vreunul care măcar că-și zice frate... (Vegheaţi să nu fie între voi nimeni curvar sau lumesc. Evrei 12:15,16; Femeii nu-i dau voie să înveţe pe alţii, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere. 1 Timotei 2:12)

Acest aluat al păcatului care era tolerat în Biserică, urma să dospească toată plămădeala, adică moartea turmei. (Nu ştiţi că puţin aluat dospeşte toată plămădeala? 1 Corinteni 5:6; Voi lovi cu moartea pe copii ei. Apocalipsa 2:23)

Dacă Biserica, în majoritatea ei, ajunge să permită păcatul, ce trebuie să facă cei puțini, care vor să rămână totuși fideli Domnului? Mai pot ei rămâne în această Biserică, și să trăiască după legea Trupului lui Hristos, unde fiecare încheietură își aduce aportul ei? Îi învață Domnul să rămână împreună cu cei ce trăiesc în păcat?

Dacă suntem atenți la Cuvântul scris și dacă nu trecem peste el, acesta ne dă răspuns la aceste întrebări. Atunci când păcatul este tolerat, Domnul Isus are porunci pentru mădularele care vor să rămână în ascultare de El.

Astfel, pentru a rămâne curate, necontaminate cu boala păcatului, Domnul le desparte de necurăție poruncindu-le să iasă din mijlocul lor. (De aceea: „Ieşiţi din mijlocul lor, şi despărţiţi- vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeţi de ce este necurat... 2 Corinteni 6:17; Căci oamenii vor fi iubitori de sine, fără evlavie, clevetitori, având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează- te de oamenii aceştia. 2 Timotei 3:2-5)

Avertizăm pe cei care acceptă să rămână în adunări unde păcatul este tolerat, să nu se amăgească luând poate exemplul celor cinci Biserici din Apocalipsa, prin care am putea presupune că fărădelegea poate locui împreună cu neprihănirea.

Domnul ne spune că Satan nu are nimic în El. Domnul nu poate permite păcatul în trupul Lui, dar în îndurarea Lui, înainte de a scoate/tăia din viță, El încearcă prima dată vindecarea mădularului bolnav.

Vom evidenția doar câteva păcate care dacă sunt tolerate, vor aduce moartea adunării: Nesocotirea autorităților prin încălcarea legilor fiscale, ex. munca la negru, nerespectarea legii circulației, iubirea lucrurilor din lume, tolerarea celor lumești... Defăimarea/vorbirea de rău, un păcat atât de răspândit azi prin multe adunări, este în ochii Domnului la fel de grav ca și curvia și beția. Domnul ne cere să nu avem nici o legătură cu cei ce-l practică, chiar dacă își zic frați. (V-am scris să n-aveţi nici un fel de legături cu vreunul care, măcar că îşi zice „frate” totuşi este... defăimător sau beţiv; cu un astfel de om nu trebuie nici să mâncaţi. 1 Corinteni 5:11)

Un alt păcat, care azi este nebăgat în seamă, dar la fel de grav, pentru care trebuie să ne depărtăm de cei care își zic frați, este iubirea de sine; frați care nu trăiesc pentru folosul celorlalte mădulare. (Să ştii că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine... având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceştia. 2 Timotei 3:1-5)

Cât timp pe zi/ săptămână aloci pentru tine, și cât timp aloci pentru folosul spiritual al celorlalți? 5%, 10% ... Am învățat să trăiesc în folosul altora?

Poate fi Domnul cu mine dacă nu mă depărtez de cei ce practică defăimarea/ vorbirea de rău, de cei ce promovează iubirea de sine?

Materialul este un extras din broșura „Biserica - Trupul lui Hristos”, disponibilă liber, în variantă audio și scrisă. Alte materiale pe aceeași temă găsești pe https://cuvantcurat.ro. Pentru cititorii de limbă engleză, accesează https://www.unmodifiedword.com.